

Motion till riksdagen

1987/88:L209

av Marianne Karlsson (c)

om kravet på kvalificerad revisor

Genom förordningen 1973:221 föreskrives att den som vill bli auktoriserad revisor eller godkänd revisor skall ha fem års praktik samt en högskolekompetens motsvarande 140 resp. 80 poäng i för verksamheten relevanta ämnen. Härtill är inte mycket att invända.

Genom särskild lagstiftning har föreskrivits att alla aktiebolag från och med bolagsstämma efter 1987 års utgång måste välja en auktoriserad eller godkänd revisor, något som väl inte heller är så mycket att invända emot med hänsyn till att det ofta rör sig om skyddet för andras pengar och kreditorernas och skattemyndigheternas säkerhet.

Emellertid har kommerskollegium utfärdat särskilda bestämmelser om hur kompetensen i praktikhänseende skall etableras, i KFS 1968:8, 6 §. Här föreskrives särskilt att av de 5 årens praktik minst 3 år skall fullgöras genom anställning hos auktoriserad revisor. Detta står i bjärt kontrast mot vad som gäller för att bli advokat. Advokat kan man nämligen bli om man gått allmänheten till handa under minst 5 år, och det är tillräckligt om detta skett i helt egen verksamhet, i s. k. jurbyrå.

Många högt kompetenta personer har tidigare ägnat sig åt att hjälpa särskilt små företagare med aktiebolag med deras ekonomi, bokföring, likviditetsplanering och revision. Genom dessa bestämmelser har de delvis berövats sitt levebröd. Det förefaller därför mycket egendomligt att man inte åtminstone genom någon form av övergångsbestämmelser velat mildra verkan av de nya bestämmelserna såvitt avser dessa personer.

Detta står i bjärt kontrast mot vad som under motsvarande förhållanden skedde i Belgien. Där skedde så, att de som tidigare varit verksamma som revisorer fick rätt att genomgå en särskild examen inför en för ändamålet inrättad nämnd, och om de var missnöjda med utgången kunde de till och med klaga hos en besvärnämnd av domstolsliknande karaktär. Vid ett klagomål, fört till Europarådets domstol för de mänskliga rättigheterna klagade för övrigt ett antal, som det verkar, på goda grunder som inkompetenta bedömda revisorer (fallet van der Marle). Ehuru domstolen fann att de belgiska myndigheterna i detta fall handlat på goda grunder och inte kunde klandras, är det intressant att konstatera, att domstolen ansåg att det rörde sig om ett frånhändande av egendom. Detta är mycket intressant, och man har därför anledning att tro att den behandling som gamla erfarna revisorer utsatts för är en egendomskränkning.

Viktigare är emellertid det utslag av skråtvång som införts genom framför allt kommerskollegiums bestämmelser i kombination med aktiebolagslagens bestämmelser. Det förefaller ju inte skäligt att en till åren kommen, i

praktiken mycket kompetent revisor, som har erforderliga teoretiska och praktiska kunskaper, skall behöva sätta sig i lära hos någon auktoriserad revisor för att få fortsätta sitt näringsfång, som han kanske till allmän belåtenhet i många år sysselsatt sig med.

Vidare måste ju de nya bestämmelserna komma att ställa till svårigheter för mindre företag, när man på detta sätt måste skaffa sig en revisor som tillhör skrået. Mycket riktigt leder detta också i många fall till att de auktoriserade och godkända revisorerna får tillfälle att till kanske rent av oskälig betalning låna ut sitt namn för att påskriva en revisionsberättelse utförd av den tidigare revisorn, vars pålitlighet av den auktoriserade revisorn bedömes utan vank.

Jag menar därför att allmän rättvisa kräver att gamla revisorer måste ges tillfälle att åtminstone efter en individuell bedömning erhålla formell kompetens för att vara revisorer för vanliga aktiebolag, sådana som våra småföretag i allmänhet är.

I likhet med vad som gäller för advokater bör man också kunna förvärva den nödvändiga praktiken på annat sätt än genom att vara anställd hos en auktoriserad revisor.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär föreskrifter med innebörden att personer som tidigare fullgjort revisorsuppdrag och haft välmeriterad praktik, bereds tillfälle att genom övergångsbestämmelser och efter individuell bedömning fortsätta att vara revisorer i åtminstone mindre aktiebolag.

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att bestämmelser bör utfärdas så att nödvändig praktik för erhållande av kompetens som auktoriserad revisor eller godkänd revisor skall kunna förvärfvas även på annat sätt än genom att vara anställd hos auktoriserad revisor eller auktoriserat revisorsbolag¹].

Stockholm den 21 januari 1988

Marianne Karlsson (c)

¹ 1987/88:N239